

[Prieme.]

kaldte Sofaimportører, som sælger deres Attester, fik fuld Attesttildeling den 1. Januar, saaledes at disse Firmaer ved denne Behandling ud over den Præference, de havde i Forvejen ved at kunne sidde hjemme og sælge deres Attester og leve flot af For-tjenesten derved, oven i Købet fik Fordelen ved fuld Attesttildeling den 1. Januar, medens de levende Firmaer, der i Henhold til Valutalovens Bestemmelse om, at Attester gælder i 8 Maaneder, havde reserveret en vis Del til den tilbageværende Del af Perioden, i mange Tilfælde fik de Attesttildelinger, de skulde have, inddraget eller i hvert Tilfælde delvis inddraget.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at ud fra et hvilket som helst sagligt Synspunkt er denne Fremgangsmaade forkastelig. Ganske vist har Importørerne til Stadighed under denne Ordning været udsat for, at man skulde importere og importere og importere, og hvis der ikke blev importeret nok, var det Importørerne, der fik Skylden, selv om det maaske nok kunde bevises, at det var mere Mangel paa Attester, der gjorde det; men at man nu ogsaa i en Periode, hvor man fra anden Side siger, at vi ikke har Raad til at importere saa stærkt, vil give de Importører, der sælger deres Attester, en Præference, medens de Importører, der har levende Virksomheder med et stort Personale og ikke forcerer Importen frem, skal generes ved denne Behandlingsmaade, ja, jeg maa sige til den højtærede Minister, at jeg forstaaer det ikke. Ministeren og enhver, der beskæftiger sig med disse Forhold paa Valutakontoret, maa dog forstaa, at fremtidig maa det være en Pligt for enhver Importør at sørge for hurtigst muligt at faa sine Attester brugt, saaledes at der ved Periodens Slutning ikke er nogen Attest, der falder i den sorte Gryde paa den Maade, at hvis man har en eller anden Beholdning, faar man ikke nye Attester.

Jeg vil henstille til Ministeren, at man i de Overvejelser, som nu skal foregaa om hele dette Spørgsmaal, ogsaa inddrager Overvejelser om Spørgsmaalet Restsaldobehandlingen, en Behandling, som jeg synes at enhver, der kender noget nærmere til Praksis og Forholdene, maa erkende i enhver Henseende er usaglig og urigtig.

Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gøre en enkelt Bemærkning, fordi man jo fra en vis Side og særlig fra Landbrugets Side er af den Opfattelse, at nogle af de Beløb, som betales ved Valutaattestoverdragelsen, er Beløb, som

egentlig burde tilkomme Landbruget som den store Importør af udenlandsk Valuta. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at hvis man gaar Varegrupperne igennem, hvorefter Attestudstedelsen foregaaer, saa vil man finde, at nogle af de Varegrupper, hvoraf Importen først og fremmest er begrænset, er Varegrupper, hvoraf det danske Landbrug kan levere os Varer, og hvor vi derfor ikke behøver at importere udenlandske Varer, men hvor det danske Landbrug paa den anden Side jo ogsaa faar en Præference. Herunder er der Varegrupper, for hvilke der overhovedet ikke udstedes nogen Importattest, og jeg nærer ikke Tvivl om, at hvis man vilde gaa til Udstedelse af begrænsede Beløb paa disse Omraader, vilde man se, at mange Importører for saadanne Attester vilde byde en Opgæld, som man ikke tidligere har set for andre Attester.

Jeg tror, jeg for dette høje Tings Medlemmer kun behøver at nævne en enkelt Vare, Sagomel. Jeg føler mig overbevist om, at alle med mig vil være enige om, at hvis Valutakontoret udstedte f. Eks. for 10 000, 20 000, 50 000 Kr. Attester til Import af Sagomel, vilde man se, at disse Attester vilde blive betalt med ganske overordentlig høje Priser. Jeg nævner ikke dette Forhold, fordi jeg ønsker det særlig fremhævet, men blot fordi jeg vil medvirke til, at man ikke fra det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens eller anden Side faar en forkert Opfattelse af Situationen. Der kan nemlig siges noget baade for og imod den Maade, som Valutacentralen administreres paa set med Landbrugets Øjne.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister — jeg skal i øvrigt ikke forlænge Debatten —, at jeg næsteffer at takke for den Redegørelse, som Ministeren har givet —, og som jeg takker for i den Forstand, at jeg gaar ud fra, at Ministeren loyalt vil følge de Aftaler, der nu er sluttet med Erhvervsorganisationerne —, vil bede Ministeren om at tage Spørgsmaalet om Restsaldobehandlingen op til velvillig Overvejelse, ligesom jeg vil bede Ministeren om ogsaa at tage Spørgsmaalet om Sofaimportørerne og Valutaattester paa Firmaer, som ikke længere eksisterer som levende Firmaer, med i sine Overvejelser. Ministeren og Valutacentralen ved godt, inden for hvilke Varegrupper det er Skoen trykker, og hvor det er Trangen er størst. Jeg har saaledes nævnt Metervarer, idet det for denne Gruppens Vedkommende er saaledes, at Metervarer stort set er et Halvfabrikat, der indgaar i Fabrikationen herhjemme, i Kon-